KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 26.1.2006
KOM(2006)29 wersja ostateczna

2006/0009(CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

ustanawiająca Wspólnotowy Mechanizm Ochrony Ludności (przekształcenie)

{SEK(2006)113}

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Wspólnotowy Mechanizm Ochrony Ludności [zwany dalej mechanizmem] ustanowiony w 2001 roku, ma na celu wspieranie i ułatwianie mobilizacji i koordynacji pomocy w zakresie ochrony ludności na wypadek sytuacji nadzwyczajnych mających miejsce w Unii lub poza jej terytorium. Dotychczasowe funkcjonowanie mechanizmu pozwala stwierdzić, że stanowi on proste, lecz skuteczne narzędzie, dzięki któremu możliwe są ściślejsza współpraca i lepsza koordynacja w przypadku interwencji wspierających ochronę ludności.

Z doświadczeń ostatnich lat wynika, że konieczne jest rozszerzenie zakresu mechanizmu poza jego obecne ramy. Najważniejsze cele niniejszego wniosku to wzmocnienie mechanizmu w oparciu o wiedzę zdobytą w wyniku sytuacji nadzwyczajnych, jakie miały miejsce w przeszłości, oraz ustanowienie podstawy prawnej dla dodatkowych działań Wspólnoty, których podjęcie jest konieczne, aby sprostać wyzwaniom, jakie wiążą się obecnie z interwencjami w zakresie ochrony ludności. Wniosek sporządzony w oparciu o koncepcje przedstawione w komunikacie Komisji zatytułowanym „Usprawnienie wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności", który został przyjęty dnia 20 kwietnia 2005 r.[1] , uwzględnia również konkluzje Rady z dnia 18 lipca 2005 r. Wniosek czerpie również z idei zawartych w zastrzeżonym komunikacie UE zatytułowanym „Budowanie solidarności poprzez wzajemną pomoc" z dnia 8 listopada 2005 r.[2]

We wniosku uwzględniono również szereg deklaracji uchwalonych przez Radę Europejską oraz Parlament Europejski, określających główne wytyczne polityki na rzecz dalszego rozwoju współpracy europejskiej w dziedzinie ochrony ludności. W czerwcu 2004 r. Rada Europejska wezwała do „wzmocnienia istniejącej współpracy w zakresie ochrony ludności […], co stanowiłoby wyraz woli solidarnego działania ze strony państw członkowskich". W grudniu 2004 r. Rada Europejska potwierdziła, że konieczne są „pogłębiona ocena i dalszy rozwój zdolności w zakresie ochrony ludności, w tym wspólne ćwiczenia i koordynacja rozpowszechniania informacji". Po katastrofie tsunami w Azji Południowej, Rada przyjęła plan działania obejmujący wszystkie inicjatywy, jakie już zostały, lub dopiero miały zostać podjęte przez Unię i państwa członkowskie, w tym ewentualne udoskonalenie mechanizmu oraz stworzenie zdolności UE w zakresie szybkiego reagowania w przypadku katastrof[3]. Równocześnie Parlament Europejski wezwał do „stworzenia wspólnej puli odpowiednio wyposażonych wyspecjalizowanych jednostek ochrony ludności, które po uprzednim wspólnym przeszkoleniu powinny pozostawać do dyspozycji w razie [katastrof] w Unii lub w innych częściach świata". W czerwcu 2005 r. Rada Europejska zaapelowała o

---

1 COM(2005) 137 z 20.4.2005.

2 COM(2005) 1406 z 8.11.2005.

3 W odpowiedzi na to Komisja w dniu 20 kwietnia 2005 r. przyjęła komunikat w sprawie „Wzmacniania zdolności reagowania UE na klęski żywiołowe i sytuacje kryzysowe w państwach trzecich", COM(2005) 153, oraz komunikat w sprawie „Usprawnienia wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności", COM(2005) 137.

priorytetowe działanie służące „wzmacnianiu zdolności w zakresie ochrony ludności […] oraz budowaniu zdolności szybkiego reagowania w oparciu o moduły ochrony ludności stosowane w państwach członkowskich”.

Wszystkie powyższe oświadczenia jasno określają kierunek, w jakim powinna postępować współpraca w dziedzinie ochrony ludności na szczeblu europejskim.

- **Kontekst ogólny**

W ostatnich latach odnotowano wzrost częstotliwości klęsk żywiołowych, ich intensywności oraz stopnia spowodowanych przez nie zniszczeń, co doprowadziło do ogromnych strat w ludziach, zniszczenia infrastruktury społecznej i gospodarczej oraz degradacji ekosystemów, których delikatna równowaga już wcześniej była zachwiana. Do zwiększenia stopnia złożoności ochrony ludności przyczyniają się również nowe zagrożenia wynikające z postępu technicznego. Ataki terrorystyczne w różnych częściach UE pokazały, jak ważne jest skuteczne zarządzanie skutkami tego rodzaju katastrof.

W ciągu ostatnich trzech lat znacząco wzrosła liczba państw zwracających się o pomoc w ramach mechanizmu natychmiastowych działań w zakresie ochrony ludności. Na przykład, w okresie od stycznia do końca października 2005 r., ponad dziesięć państw zwróciło się o pomoc w ramach mechanizmu. Mechanizm był stosowany w państwach członkowskich, w krajach kandydujących, w rozwijających się krajach partnerskich, jak również w niektórych spośród najbogatszych państw świata, wspierając je w reagowaniu na katastrofy, z którymi władze krajowe poszczególnych państw nie były w stanie poradzić sobie same.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Obecnie współpracę na szczeblu Wspólnoty w dziedzinie ochrony ludności regulują dwa instrumenty prawne:

i) Decyzja Rady 1999/847/WE z dnia 9 grudnia 1999 r. ustanawiająca wspólnotowy program działań w dziedzinie ochrony ludności[4], który miał zakończyć się z upływem 2004 r., ale został przedłużony do końca 2006 r. Instrument ten jest stosowany w oparciu o wieloletnie budżety szczegółowe.

ii) Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności[5]. Instrument ten nie ma charakteru finansowego i dotyczy głównie zobowiązań operacyjnych państw członkowskich oraz Komisji.

Niniejszy wniosek odnosi się do decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom. Zmienia on tę decyzję w celu ulepszenia współpracy i koordynacji.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

---

4 Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 53.

5 Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

Dołożono szczególnych starań, aby uniknąć powielania działań prowadzonych w oparciu o inne polityki i instrumenty wspólnotowe, szczególnie w ramach pomocy humanitarnej WE.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Do celów opracowania wniosku Komisja przeprowadziła proces konsultacji publicznej, w którym zasięgnęła opinii państw członkowskich, pięciu innych państw uczestniczących w mechanizmie[6] oraz pozostałych zainteresowanych stron. W internecie umieszczono dokument do dyskusji oraz kwestionariusz; zwołano również spotkanie konsultacyjne.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki zostały one uwzględnione

Proces konsultacji pokazał, że ogólny cel polityczny polegający na wzmocnieniu istniejących instrumentów w dziedzinie ochrony ludności cieszy się szerokim poparciem. Ogółem respondenci zgodzili się co do słuszności celów określonych w dokumencie konsultacyjnym i poparli opinię Komisji, zgodnie z którą należy udoskonalić istniejący instrument zamiast od podstaw tworzyć nowy. Niektórzy respondenci wyrazili wątpliwości co do tego, czy proponowany format dyrektywy jest właściwy i podkreślili, że istnieje potrzeba przestrzegania ogólnych perspektyw finansowych i dokonania gruntownej analizy deficytu jako podstawy dla przyszłych zmian.

Niektórzy respondenci stwierdzili, że należałoby wzmocnić rozpoznawalność europejskiej pomocy na rzecz ochrony ludności. Inni podkreślali potrzebę przestrzegania zasady pomocniczości i maksymalizacji wartości dodanej na poziomie UE. Niektóre państwa członkowskie kładły nacisk na potrzebę zapewnienia koordynacji oraz wzajemnego uzupełniania się działań humanitarnych i działań w zakresie ochrony ludności w krajach trzecich. Kilka zainteresowanych stron podkreśliło znaczenie wczesnego ostrzegania. Uwzględniono wszystkie odpowiedzi.

W dniach od 20 stycznia 2005 r. do 1 czerwca 2005 r. przeprowadzono otwarte konsultacje za pośrednictwem internetu. Wyniki są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/environment/civil/consult_new_instrument.htm.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych. We wniosku uwzględniono wiedzę i doświadczenia nabyte podczas reagowania na katastrofy w przeszłości.

[6] Państwami tymi są: Bułgaria, Rumunia, Islandia, Liechtenstein i Norwegia.

- **Ocena wpływu**

Przy sporządzaniu niniejszego wniosku uwzględniono trzy główne warianty.

Pierwszy wariant polegałby na odrzuceniu wszelkich inicjatyw legislacyjnych. Wariant ten nie pozwoliłby Wspólnocie na osiągnięcie celów politycznych wyznaczonych przez Radę Europejską i Parlament Europejski.

Najbardziej ambitnym wariantem, który umożliwiłby realizację wyznaczonych celów, byłoby stworzenie stałych europejskich sił ochrony ludności. W oparciu o zespoły realizujące działania z zakresu ochrony ludności w poszczególnych państwach członkowskich, siły te znajdowałyby się w stanie gotowości i natychmiastowo reagowały w sytuacjach nadzwyczajnych na szczeblu europejskim. Chociaż ten wariant ma wiele zalet, głównie ze względu na tempo, skuteczność, rozpoznawalność i koordynację, na obecnym etapie rozwoju mechanizmu jest on jednak uważany za mało realny ze względu na skutki finansowe oraz wyzwania w zakresie administracji i zarządzania, jakie za sobą pociąga.

Wariant trzeci polega na wprowadzeniu ograniczonej liczby poprawek do regulującej mechanizm decyzji Rady. Takie podejście umożliwia Wspólnocie realizację bardziej ambitnych założeń dotyczących współpracy w zakresie ochrony ludności, a jednocześnie jest pragmatyczne i oszczędne. Umożliwia ono Wspólnocie dalsze opieranie się na zasobach państw członkowskich w zakresie ochrony ludności jako na najważniejszym sposobie niesienia pomocy w zakresie ochrony ludności oraz udzielanie dodatkowego wsparcia w celu uzupełnienia zasobów państw członkowskich. Unikając kosztów finansowych wiążących się z wariantem drugim, wniosek zapewnia właściwą równowagę pomiędzy wspieraniem i uzupełnianiem działań, które pozwolą całej Wspólnocie przychodzić z pomocą tym, których dotykają katastrofy.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Niniejszy wniosek stanowi przekształcenie decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie technik przekształcania aktów prawnych. Tekst wniosku łączy w sobie poprawki wprowadzone do decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom oraz niezmienione przepisy tej decyzji. Wniosek zastępuje i uchyla powyższą decyzję. Dzięki temu wspólnotowe akty prawne będą bardziej przystępne i przejrzyste.

- **Podstawa prawna**

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. u) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Wspólnota podejmuje działania między innymi w sferze ochrony ludności. Ponieważ pomoc w zakresie ochrony ludności może być również potrzebna na wypadek zagrożenia radiologicznego, wniosek musi być również oparty na Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

Z braku szczegółowej podstawy prawnej w odniesieniu do ochrony cywilnej, podstawą dla niniejszego wniosku są art. 308 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 203 traktatu Euratom. Powyższe dwie podstawy prawne przewidują tę samą procedurę podejmowania decyzji, tj. Rada podejmuje właściwe kroki działając jednomyślnie w sprawie wniosku Komisji i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie z następujących względów:

Mechanizm został ustanowiony, ponieważ katastrofy często przerastają zdolności reagowania pojedynczych państw członkowskich. W takich przypadkach konieczna jest wzajemna pomoc w zakresie ochrony ludności, uzupełniająca zasoby krajowe.

Istnieją przyczyny, dla których działanie Wspólnoty umożliwi lepszą realizację celów wniosku.

Wzmocnienie zdolności Wspólnoty do zapewnienia skutecznej pomocy w zakresie ochrony ludności w razie poważnych katastrof stanowi zarówno imperatyw polityczny, jak i wymóg praktyczny. Rada Europejska i Parlament Europejski uznały, że potrzebna jest ściślejsza współpraca **w** zakresie ochrony cywilnej na szczeblu UE. Wniosek umożliwi państwom członkowskim bardziej efektywne uczestnictwo we wspólnotowym systemie pomocy w zakresie ochrony ludności oraz korzystanie z ulepszonej współpracy i koordynacji w mocniejszych ramach prawnych. Równocześnie daje on państwom członkowskim gwarancje skuteczności i właściwej koordynacji pomocy w zakresie ochrony ludności, jakiej udzielają pozostałe państwa członkowskie państwu znajdującemu się w potrzebie.

Wniosek umożliwia również państwom członkowskim uzyskiwanie korzyści skali w określonych dziedzinach, takich jak logistyka i transport oraz bardziej ekonomiczne wykorzystanie dóbr rzadkich.

Podsumowując, wniosek służy udoskonaleniu współpracy na szczeblu wspólnotowym w celu wspierania i uzupełniania wysiłków, jakie czynią państwa członkowskie reagując na poważne katastrofy, których rozmiary przekraczają krajowe zdolności reagowania.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Ma on na celu skorygowanie braków, które zostały dostrzeżone przy okazji wcześniejszych interwencji i wynika z kolejnych mandatów, jakich udzieliły Rada

Europejska i Parlament Europejski.

Obciążenia administracyjne spoczywające na Wspólnocie i władzach krajowych są ograniczone i nie wychodzą poza to, co niezbędne, aby w razie prośby o pomoc Wspólnota mogła zagwarantować skuteczną odpowiedź w zakresie ochrony ludności.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: decyzja Rady

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Przekształcenia decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom można dokonać jedynie decyzją Rady.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Wniosek służy uproszczeniu prawodawstwa.

Zastosowanie techniki przekształcenia pozwala Wspólnocie na połączenie w jednym tekście zarówno proponowanych poprawek do treści decyzji Rady, jak i niezmienionych przepisów tej decyzji**.** Ponadto w ramach ulepszania aktów prawnych, oryginalny tekst decyzji został poprawiony i przeformułowany. Dokonano tego za sprawą skreśleń i modyfikacji, które nie wpływają jednak na treść decyzji.

- **Uchylenie obowiązującego ustawodawstwa**

Przyjęcie niniejszego wniosku pociąga za sobą uchylenie istniejącego prawodawstwa.

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

- **Przekształcenie**

Wniosek obejmuje przekształcenie.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego i w związku z tym jego zakres powinien być rozszerzony na EOG.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Poniżej zamieszczono podsumowanie najważniejszych propozycji.

1. Transport

a) Obecna sytuacja

Obecnie każde państwo członkowskie odpowiada za przewóz związany z udzielaną przez nie pomocą w zakresie ochrony ludności. Brak dostępu do środków transportu jest najważniejszym problemem, jaki osłabia skuteczność europejskich interwencji w zakresie ochrony ludności. W przypadku każdej z ostatnich interwencji kilka państw członkowskich informowało, że może zapewnić potrzebną pomoc, natomiast nie jest w stanie zorganizować transportu.

Powody są różne i liczne. Nie wszystkie instytucje zajmujące się ochroną ludności w państwach członkowskich posiadają własne środki transportu powietrznego, które przez cały czas pozostają do ich dyspozycji. W niektórych przypadkach nie istnieją procedury pozwalające na wykorzystanie wojskowych środków transportu do celów niesienia pomocy w zakresie ochrony ludności. Zorganizowanie do tych celów samolotów komercyjnych bywa często kłopotliwe i czasochłonne. Może się okazać, że państwa członkowskie rywalizują o te same środki. Ponadto koszty transportu są czasami nieproporcjonalne w porównaniu z wartością finansową pomocy.

Jak wykazano w ocenie wpływu, problemy te często sprawiają, że niecierpliwie oczekiwana pomoc spóźnia się lub nie jest wysyłana. Nawet jeśli państwa członkowskie zdecydują się ponieść obciążenia finansowe związane z transportem, koszty te mają z reguły negatywny wpływ na rozmiar lub czas trwania interwencji, co drastycznie osłabia pozytywny wpływ wspólnotowej pomocy w zakresie ochrony cywilnej.

b) Propozycje

Wspólnota powinna zacieśniać współpracę z tej dziedzinie. Wsparcie ze strony Wspólnoty – zarówno praktyczne, jak i finansowe – na rzecz transportu środków pomocowych w zakresie ochrony cywilnej pozwoli na udostępnienie większej ilości pomocy. Wzmocni to współpracę i będzie wyraźnym sygnałem naszej zbiorowej solidarności wobec państw, które potrzebują pomocy. Dzięki temu każde państwo członkowskie będzie wiedziało, że może liczyć na pomoc Wspólnoty w zakresie ochrony ludności, nawet w przypadku gdy środki transportu w innych państwach członkowskich są eksploatowane, niewystarczające lub niedostępne. A co najważniejsze, dzięki temu Wspólnota będzie w stanie ocalić więcej osób i zapewnić w odpowiednim czasie realną pomoc dla ofiar katastrof.

Decyzja Rady powinna zatem reprezentować nowe podejście do transportu pomocy w zakresie ochrony ludności w ramach wyżej wspomnianego mechanizmu. Najważniejsze zasady są następujące:

i) Każde państwo członkowskie udzielające pomocy za pośrednictwem mechanizmu jest zasadniczo odpowiedzialne za transport krajowej pomocy w zakresie ochrony ludności. Niniejszy wniosek wyraźnie mówi o tej odpowiedzialności, zwracając się do

państw członkowskich o podjęcie działań w celu zapewnienia transportu omawianej pomocy na czas.

ii) O ile to możliwe, państwa członkowskie powinny starać się wspólnie korzystać ze swoich zasobów transportowych tak, aby wspólnym wysiłkiem doprowadzić do intensyfikacji pomocy i zapewnić jej jak najszybsze dostarczenie.

iii) Finansowanie wspólnotowe[7] powinno być wykorzystywane jako siatka bezpieczeństwa, jeżeli transport krajowy jest niedostępny, niewystarczający, lub niemożliwe jest jego skuteczne działanie. Pozwoli to Komisji na zorganizowanie dodatkowych środków transportu, które zazwyczaj nie są dostępne, lecz w danym przypadku są niezbędne do zapewnienia szybkiej reakcji na poważne katastrofy. Szczegółowe zasady dotyczące mobilizacji dodatkowych środków transportu zostaną ustanowione zgodnie z procedurami określonymi w art. 13.

2. Ku europejskiej zdolności szybkiego reagowania

a) Obecna sytuacja

Interwencje Wspólnoty polegające na niesieniu pomocy w zakresie ochrony ludności są realizowane przez zespoły, ekspertów, a wymagany sprzęt udostępniają dobrowolnie państwa członkowskie. W związku z powyższym, art. 3 decyzji wymaga, aby państwa członkowskie z wyprzedzeniem wyznaczyły zespoły i ekspertów, którzy mogliby uczestniczyć w interwencjach w ramach mechanizmu wspólnotowego. Artykuł 4 lit. d) nakłada na Komisję zadanie realizacji programu szkoleniowego obejmującego kursy, ćwiczenia oraz wymiany ekspertów, mającego zapewnić właściwe przygotowanie uczestników interwencji.

Powyższe elementy, jakkolwiek wartościowe, nie są jednak wystarczające do stworzenia, zgodnie z wezwaniem Rady Europejskiej, europejskich zdolności w zakresie szybkiego reagowania. Potwierdza to ocena zdolności europejskich w tym zakresie, która dotyczyła przede wszystkim pomocy dostępnej w następstwie najpoważniejszych ataków terrorystycznych w Unii. Ocena ta wskazuje na szereg braków w kilku obszarach, w których prawdopodobnie potrzebna będzie wzajemna pomoc[8]. Aby Wspólnota mogła zbiorowo zapewnić pomoc w potrzebie, należy uzupełnić te braki.

Ponadto minione doświadczenia wykazały, że każdy dobrowolny system wzajemnej pomocy ma swoje granice, zwłaszcza gdy podobne katastrofy dotykają kilku państw równocześnie (np. równoczesne ataki terrorystyczne w różnych częściach UE, pożary lasów lub powodzie). Podsumowując, pomoc państw członkowskich może się okazać niewystarczająca, aby móc zapewnić szybką reakcję w zakresie ochrony ludności w obliczu wszystkich zagrożeń.

b) Propozycje

Niniejszy wniosek wprowadza cztery nowe elementy wyrażające ambicję Unii

---

7 Zobacz również: COM(2005) 113 z 6.4.2005, COM(2005) 137 z 20.4.2005 oraz COM(2005) 153 z 20.4.2005.

8 SEC(2005) 1406 wersja ostateczna z 8.11.2005, sekcja 5.

polegającą na stworzeniu europejskiej zdolności szybkiego reagowania w oparciu o moduły ochrony ludności stosowane przez państwa członkowskie.

Po pierwsze wniosek potwierdza ustalenia dokonane przez Radę w dniu 18 maja 2004 r. zatwierdzające szczegółowe warunki udostępniania zawartości wojskowych baz danych do wykorzystania w ramach mechanizmu. Zgodnie z tymi warunkami szczegółowymi wniosek zachęca państwa członkowskie do włączenia informacji o dostępności środków wojskowych do swoich reakcji na prośby o pomoc.

Po drugie, zgodnie z zaleceniami Rady Europejskiej, wniosek wzywa państwa członkowskie do tworzenia modułów ochrony cywilnej. Moduły te stanowią szczegółowe, uprzednio określone plany zasobów państw członkowskich w zakresie ochrony cywilnej, przy użyciu których można efektywnie reagować na prośby o pomoc zgłoszone w ramach mechanizmu. Mogą one obejmować sprzęt, personel lub jedno i drugie. Moduły muszą być w pełni interoperacyjne, łatwe do rozlokowania i wyposażone tak, aby albo pełnić funkcję wspierającą, albo zaspokajać pierwsze potrzeby zaistniałe w związku z katastrofą. Opracowując te moduły można wziąć pod uwagę ewentualną synergię z innymi rodzajami wiedzy specjalistycznej, ważnymi dla reagowania w obliczu poważnych katastrof. Co istotne, moduły te mogą być opracowywane przez pojedyncze państwa członkowskie lub wspólnie przez kilka państw członkowskich. To ostatnie rozwiązanie stanowiłoby dodatkową okazję do współpracy, w szczególności dla mniejszych państw, i umożliwiłoby wszystkim państwom członkowskim uczestnictwo, indywidualne lub zbiorowe, we wspólnotowych interwencjach mających na celu ochronę ludności. Kiedy moduły będą już ważnymi składnikami bazy danych na temat dostępnej pomocy, po otrzymaniu prośby o pomoc MIC będzie w stanie szybko określić najbardziej potrzebne moduły i starać się je pozyskać od właściwych państw członkowskich.

Po trzecie, ocena zdolności wykazała, że potrzebne są dalsze działania w dziedzinie logistyki. Wspólnota powinna wykorzystywać korzyści skali w tej dziedzinie i zagwarantować, że odpowiednie jednostki służące zespołom interwencyjnym z wszystkich państw członkowskich będą realizować wszystkie centralne funkcje wspierające (łączność, flota pojazdów lekkich w terenie, dostawy, warsztaty techniczne, itp.). Dzięki temu zespoły interwencyjne będą mogły skoncentrować się na swoich podstawowych zadaniach, co zwiększy nie tylko skuteczność samych zespołów, lecz także siłę oddziaływania europejskiej pomocy w zakresie ochrony ludności. Moduły wspierające będą obejmować zasoby państw członkowskich, które w porozumieniu z Komisją będą wysyłane przez państwa członkowskie.

Chociaż pomoc Wspólnoty w zakresie ochrony ludności powinna nadal polegać w głównej mierze na dobrowolnym wkładzie państw członkowskich, niniejszy wniosek ustanawia ramy nowej polityki umożliwiającej Wspólnocie uzupełnianie w oszczędny sposób pomocy niesionej przez państwa członkowskie o dodatkowe wsparcie i środki. Wsparcie to ma na celu zapewnienie pomocy, której nie można uzyskać od państw uczestniczących w mechanizmie. Może ono polegać na wynajmowaniu specjalistycznego sprzętu na czas określony (samoloty medevac, wysokowydajne pompy na wypadek powodzi, samoloty strażackie do gaszenia pożarów lasu, itp.).

---

[9] O różnicach między pomocą w zakresie ochrony ludności udzielaną przez Wspólnotę a pomocą humanitarną WE mówi komunikat Komisji COM(2005) 137 z 20.4.2005, sekcja 1.4.

Ta ostatnia propozycja wymagać będzie opracowania surowych kryteriów lub progów, które powinny zostać ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 13. Nie ma ona na celu zastąpienia krajowych środków gotowości ani przeznaczenia funduszy wspólnotowych na zakup sprzętu do celów ochrony ludności na poziomie państw członkowskich. Ma ona na celu po prostu stworzenie dodatkowej siatki bezpieczeństwa, która w sytuacjach wyjątkowych mogłaby uzupełnić pomoc udostępnioną przez państwa członkowskie. Wówczas gdy pomoc państw członkowskich jest niewystarczająca, niedostępna lub nieefektywna, ta siatka bezpieczeństwa umożliwi Wspólnocie zaspokojenie określonych potrzeb humanitarnych lub uniknięcie nieodwracalnych w skutkach katastrof ekologicznych.

Niniejszy wniosek, którego celem jest wzmocnienie zbiorowego bezpieczeństwa obywateli europejskich poprzez zapewnienie dodatkowej siatki bezpieczeństwa, spełnia kryteria konieczności i pomocniczości. Stanowi on nieodzowny warunek dla umożliwienia Wspólnocie reagowania w każdej chwili na prośby o pomoc kierowane przez jedno z państw członkowskich, nawet jeżeli wymagana pomoc nie istnieje w żadnym innym państwie członkowskim, bądź też gdy pomoc krajowa udzielona przez inne państwa członkowskie jest niewystarczająca lub niedostępna. Dzięki temu powstanie dodatkowa warstwa zabezpieczająca i ochronna, jakiej nie są w stanie zagwarantować działające w pojedynkę państwa członkowskie.

3. Wczesne ostrzeganie

Zdolność Wspólnoty do szybkiego reagowania na klęski żywiołowe zależy od dostępności systemów wczesnego ostrzegania umożliwiających państwom członkowskim oraz ośrodkowi moniotorowania i informacji podejmowanie niezbędnych działań w jak najkrótszym terminie. Systemy te powinny uwzględniać istniejące źródła informacji, takie jak globalny system ostrzegania o katastrofach i koordynacji (ang. Global Disaster Alert and Coordination System, GDACS) oraz system ostrzegania UNDAC (ang. United Nations Disaster Assessment Coordination). Działając na rzecz rozwoju wspomnianych systemów Wspólnota powinna wspierać państwa członkowskie w ograniczeniu do minimum czasu reakcji na klęski żywiołowe i wzmacniać zbiorową zdolność Unii Europejskiej do szybkiego reagowania. Rada wyraziła duże zainteresowanie kontynuowaniem prac w tej dziedzinie. W decyzji Rady należy stworzyć właściwą podstawę prawną dla dalszych działań w tym zakresie realizowanych w ramach mechanizmu.

Głównym celem proponowanego działania Wspólnoty w zakresie wczesnego ostrzegania jest zapewnienie obywatelom Europy bardziej skutecznej ochrony przed skutkami poważnych klęsk żywiołowych. Przykłady odnośnych działań w tej dziedzinie obejmują: ocenę, a w razie potrzeby aktualizację istniejących systemów wczesnego ostrzegania, usprawnianie połączeń między systemami wykrywania a mechanizmami ostrzegania, poszukiwanie synergii pomiędzy poszczególnymi systemami oraz ustanawianie połączeń między nimi dla zapewnienia łatwego dostępu decydentom.

4. Koordynacja interwencji w państwach trzecich

a) Obecna sytuacja

Interwencje polegające na udzielaniu pomocy poza obszarem Wspólnoty mogą być

prowadzone niezależnie lub w formie wkładu na rzecz operacji realizowanej przez organizacje międzynarodowe.

W obliczu niektórych katastrof działania w zakresie ochrony ludności są często podejmowane w odpowiedzi na potrzeby humanitarne i przyczyniają się do pomocy humanitarnej w szerszym zakresie. Zarówno ochrona ludności, jak i pomoc humanitarna stanowią odpowiedź na bezpośrednie potrzeby wynikające z poważnych katastrof. Interwencje polegające na niesieniu pomocy w zakresie ochrony ludności są zazwyczaj krótkoterminowe, natomiast czas trwania akcji humanitarnych najczęściej przekracza czas trwania najostrzejszej fazy sytuacji wyjątkowej[9]. Komisja dokonała ustaleń niezbędnych do zapewnienia ścisłej współpracy miedzy mechanizmem a ECHO oraz umożliwienia wszechstronnego i natychmiastowego reagowania w obliczu katastrof. Procedury operacyjne Komisji będą nadal wzmacniać synergię pomiędzy pomocą humanitarna udzielaną przez WE a działaniami z zakresu ochrony ludności, w oparciu o specyficzne zadania i przewagę komparatywną każdej z tych dziedzin. Powinno to również umożliwić bardziej dokładne odnotowywanie wkładu w pomoc humanitarną, jaki wnoszą Wspólnota i państwa członkowskie.

Podjęto również szczególne starania w celu zapewnienia odpowiedniej koordynacji z Organizacją Narodów Zjednoczonych. W październiku 2004 r. Komisja podpisała umowę z Biurem Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (ang. United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, OCHA) w sprawie ustalenia podstawowych zasad dalszej współpracy i koordynacji oraz w celu uniknięcia powielania wysiłków. Komisja będzie nadal działać we współpracy z NZ oraz pozostałymi organizacjami międzynarodowymi, aby przy wykorzystaniu dostępnych zasobów osiągnąć maksymalne korzyści.

b) Propozycje

Udoskonalenie współpracy na szczeblu wspólnotowym stanowi warunek niezbędny do wspierania ogólnych wysiłków na rzecz koordynacji oraz zapewnienia powszechnego europejskiego udziału w światowych wysiłkach humanitarnych. Artykuł 6 decyzji Rady powinien zatem wyraźnie określić rolę i zakres odpowiedzialności – zgodnie z tym, jak wykształciły się one w praktyce – odpowiednio państwa członkowskiego sprawującego prezydencję Rady Unii Europejskiej, zespołu odpowiedzialnego za koordynację ochrony ludności na miejscu, oraz Komisji.

Prezydencja w ścisłym porozumieniu z Komisją koordynuje reakcję polityczną. Przede wszystkim zapewnia ona kontakt z państwem dotkniętym katastrofą, w szczególności na wczesnych etapach rozwoju sytuacji nadzwyczajnej, w celu ułatwienia wczesnego uruchomienia interwencji wspierającej Wspólnoty. Ponadto niniejszy wniosek daje państwu pełniącemu prezydencję możliwość zwrócenia się do innego państwa członkowskiego o przyjęcie na siebie odpowiedzialności, w pełni lub częściowo, za koordynację polityczną. Może się to okazać przydatne na przykład wówczas, gdy sytuacja nadzwyczajna ma miejsce podczas prezydencji jednego państwa, lecz czas jej trwania rozciąga się na prezydencję kolejnego państwa, gdy kilka katastrof wydarza się równocześnie, lub jeżeli prezydencja nie ma stosunków dwustronnych z państwem dotkniętym katastrofą. W opisanych okolicznościach państwo pełniące prezydencję powinno mieć również możliwość zwrócenia się o pomoc do Komisji.

Za pośrednictwem MIC Komisja koordynuje na poziomie operacyjnym europejską

reakcję w zakresie ochrony ludności w ścisłym porozumieniu z niosącymi pomoc państwami członkowskimi, państwem dotkniętym katastrofą oraz ONZ, o ile jest ona obecna w miejscu katastrofy. Kiedy prośba o pomoc zostanie rozpowszechniona przy pomocy mechanizmu wszystkie państwa członkowskie niosące pomoc w zakresie ochrony ludności powinny być w kontakcie z MIC w celu umożliwienia Komisji zagwarantowania wszechstronnego i spójnego wkładu UE na rzecz światowych wysiłków w dziedzinie ochrony ludności. W razie potrzeby Komisja, w porozumieniu z prezydencją, podejmuje decyzję o mobilizacji oraz wysyłaniu na miejsce zespołów zajmujących się oceną i/lub koordynacją, których członkami są eksperci poszczególnych państw członkowskich. Zespół zajmujący się oceną i/lub koordynacją powinien uzyskać wyraźne upoważnienie oraz oficjalne uprawnienia do koordynowania zespołów zajmujących się ochroną ludności, działających w kontekście mechanizmu wspólnotowego. Zespół powinien otrzymać podstawowe wsparcie logistyczne, w szczególności sprzęt komunikacyjny umożliwiający mu skuteczne koordynowanie europejskiej pomocy w zakresie ochrony ludności.

↓ 2001/792 (dostosowany)

⌦ Wniosek dotyczący ⌫

DECYZJA RADY

~~z dnia 23 października 2001 r.~~

ustanawiająca ~~mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności~~ ⌦ wspólnotowy mechanizm ochrony ludności ⌫

~~(2001/792/WE, Euratom)~~
⌦(przekształcenie)
(Tekst mający znaczenie dla EOG) ⌫

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

⌦ uwzględniając ⌫ Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji[10],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[11],

uwzględniając opinię ⌦ Europejskiego ⌫ Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[12],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[13],

a także mając na uwadze, co następuje:

⇩ nowy

(1) W decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach

[10] Dz.U. C […] z […], str. […].
[11] Dz.U. C […] z […], str. […].
[12] Dz.U. C […] z […], str. […].
[13] Dz.U. C […] z […], str. […].

wspierających ochronę ludności[14] należy wprowadzić szereg zasadniczych zmian. W celu zachowania jasności, decyzja ta powinna zostać przekształcona.

(2) W ostatnich latach odnotowano wzrost częstotliwości katastrof naturalnych, ich intensywności oraz stopnia spowodowanych przez nie zniszczeń, co doprowadziło do ogromnych strat w ludziach, zniszczenia infrastruktury społecznej i gospodarczej oraz degradacji środowiska naturalnego.

↓ 2001/792 motyw 1 (dostosowany) ⇨ nowy

(3) ~~Mając na względzie, że~~ Działanie Wspólnoty w celu wykonania rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, z dnia 8 lipca 1991 r. w sprawie poprawy wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi w przypadku naturalnej lub technologicznej katastrofy[15] przyczyniło się do ochrony ludzi, środowiska naturalnego i mienia~~, pojawia się potrzeba zapewnienia jeszcze szerszej ochrony na wypadek naturalnych, technologicznych, radiologicznych lub środowiskowych sytuacji krytycznych, włączając także wypadki zanieczyszczenia mórz, występujące zarówno wewnątrz, jak i poza Unią Europejską, a także wzmocnienie postanowień zawartych w rezolucji~~. ⇨ Konwencja Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych przyjęta przez Wspólnotę decyzją Rady 98/685/WE[16], przyczyniła się do dalszej poprawy w zakresie zapobiegania awariom przemysłowym i zarządzania ich skutkami. ⇦

↓ 2001/792 motyw 2 (dostosowany)

~~(2) Konwencja Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych (EKG/NZ) w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych, która zawiera postanowienia w zakresie zapobiegania, przygotowania do sytuacji krytycznych, informowania i uczestnictwa społeczeństwa, systemów powiadamiania o awariach przemysłowych, działania i wzajemnego wsparcia, weszła w życie dnia 19 kwietnia 2000 r. Konwencja została zatwierdzona przez Wspólnotę decyzją Rady 98/685/WE[17]~~

⇩ nowy

(4) Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom ustanowiła mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności (dalej zwany mechanizmem), uwzględniając szczególne potrzeby odizolowanych, najbardziej oddalonych regionów lub wysp na terenie Wspólnoty. W ciągu ostatnich lat znacząco wzrosła liczba państw zwracających się o pomoc w ramach mechanizmu ochrony ludności. W celu zapewnienia bardziej skutecznych i widocznych przejawów europejskiej solidarności oraz umożliwienia tworzenia zdolności szybkiego reagowania na poziomie europejskim, zgodnie z wezwaniem Rady Europejskiej, zawartym w konkluzjach ze szczytu, który odbył się w dniach 16-17 czerwca 2005 r.

---

[14] Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str.7.
[15] Dz.U. C 198 z 27.7.1991, str. 1.
[16] Dz.U. L 326 z 3.12.1998, str. 1.
[17] ~~Dz.U. L 326 z 3.12.1998, str. 1.~~

oraz apelem Parlamentu Europejskiego, zawartym w rezolucji z dnia 13 stycznia 2005 r. dotyczącej katastrofy tsunami, należy wzmocnić wyżej wspomniany mechanizm.

↓ 2001/792 motyw 3 (dostosowany)

~~(3) Mechanizm ułatwiający współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności mógłby uzupełniać obecny program działania wspólnotowego w zakresie ochrony ludności[18] poprzez udzielanie wsparcia w przypadku poważnej sytuacji krytycznej, która wymagałaby szybkiego podjęcia działania. Ułatwiłoby to, w miarę potrzeby, mobilizację zespołów interwencyjnych, ekspertów i innych środków poprzez wzmocnioną strukturę wspólnotowej ochrony ludności, składającej się z ośrodka monitoringu i informacji, i wspólnego systemu łączności i informacji dla sytuacji krytycznych. Dałoby to także możliwość zbierania aktualnych informacji dotyczących sytuacji krytycznych w celu przekazywania tych informacji Państwom Członkowskim i dzielenia się doświadczeniami uzyskanymi podczas interwencji.~~

↓ 2001/792 motyw 4 (dostosowany)

(5) ~~Such a~~ ⊠ Taki ⊠ mechanizm uwzględniałby odpowiednie prawodawstwo wspólnotowe, a także zobowiązania międzynarodowe. W związku z tym niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na wzajemne prawa i obowiązki państw członkowskich wynikające z umów dwu- lub wielostronnych, odnoszących się do spraw objętych niniejszą decyzją.

⇩ nowy

(6) Mechanizm ten powinien ułatwić reakcję w zakresie ochrony ludności w obliczu poważnych katastrof wszelkiego rodzaju, w tym klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka, awarii technicznych, radiologicznych oraz katastrof ekologicznych, ataków terrorystycznych i przypadkowego zanieczyszczenia mórz, którego dotyczy decyzja nr 2850/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiająca wspólnotowe ramy współpracy w dziedzinie przypadkowych lub umyślnych zanieczyszczeń mórz[19]. Wszystkie wymienione sytuacje mogą wymagać pomocy w zakresie ochrony ludności, która stanowiłaby uzupełnienie zdolności reagowania dotkniętego katastrofą państwa.

↓ 2001/792 motyw 5 ⇨ nowy

(7) Zapobieganie ma istotne znaczenie dla ochrony przed naturalnymi, technologicznymi lub środowiskowymi katastrofami i wymaga rozważenia podjęcia dalszych działań. ⇨ Działając na rzecz dalszego tworzenia systemów wczesnego reagowania Wspólnota powinna wspierać państwa członkowskie w ograniczeniu do minimum czasu reakcji na klęski żywiołowe. Systemy te powinny również uwzględniać istniejące źródła informacji. ⇦

---

[18] ~~Decyzja Rady 1999/847/WE z dnia 9 grudnia 1999 r. ustanawiająca wspólnotowy program działań w dziedzinie ochrony ludności (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 53).~~

[19] Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 1.

↓ 2001/792 motyw 7 (dostosowany) ⇨ nowy

(8) Na poziomie państw członkowskich i Wspólnoty wymagane jest podjęcie działań przygotowawczych w celu umożliwienia interwencyjnym zespołom wsparcia w sytuacji krytycznej szybkiej mobilizacji i wraz z wymaganą elastycznością, koordynacji, a także w celu zapewnienia, za pomocą programu szkoleniowego, możliwości skutecznego działania i uzupełniania się zespołów oceniających lub koordynacyjnych, zespołów interwencyjnych i odpowiednio innych niezbędnych środków. Inne środki przygotowawcze obejmują~~owałyby~~ zbieranie informacji odnoszących się do niezbędnych środków medycznych i zachęcania do posługiwania się nowymi technologiami. ⇨Aby przyczynić się do budowania zdolności szybkiego reagowania w dziedzinie ochrony ludności należy rozważyć stworzenie dodatkowych modułów interwencyjnych do celów pomocy w zakresie ochrony ludności, łączących w sobie zasoby jednego lub większej liczby państw członkowskich.⇦

↓ 2001/792 motyw 6

(9) W przypadku poważnej katastrofy wewnątrz Wspólnoty lub jej bezpośredniej groźby, która powoduje lub może powodować skutki transgraniczne lub pociągać za sobą wezwanie o pomoc ze strony jednego albo większej liczby państw członkowskich, istnieje potrzeba odpowiedniego powiadomienia za pomocą określonego, niezawodnego wspólnego systemu łączności i informacji w sytuacjach krytycznych.

↓ 2001/792 motyw 8 (dostosowany)

~~(8) Zgodnie z zasadą pomocniczości mechanizm wspólnotowy przysporzyłby dodatkowej korzyści w zakresie wspomagania i uzupełniania kierunków polityk krajowych w odniesieniu do wzajemnego wspierania ochrony ludności. Jeśli stan przygotowania Państwa Członkowskiego wnioskującego o udzielenie pomocy nie jest wystarczający do podjęcia właściwego działania przeciw sytuacji krytycznej w zakresie dostępnych środków, państwo to mogłoby uzupełnić swój stan przygotowania przez wystosowanie wezwania w ramach takiego mechanizmu wspólnotowego.~~

↓ 2001/792 motyw 9 (dostosowany) ⇨ nowy

(10) ~~A~~ ⌦Tego rodzaju⌫ mechanizm powinien umożliwiać mobilizację i ułatwiać koordynację interwencji wspierającej, w celu zapewnienia w pierwszej kolejności ochrony ludności, ale także środowiska i mienia, włączając dziedzictwo kulturowe, a tym samym zmniejszyć liczbę ofiar śmiertelnych, rannych, strat materialnych, ekonomicznych oraz szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu, a także ukazać osiągnięcie celów społecznej spójności i solidarności. ⇨Wzmocniona współpraca w formie interwencji polegających na niesieniu pomocy w zakresie ochrony ludności powinna być oparta na wspólnotowej strukturze ochrony ludności, złożonej z ośrodka monitorowania i informacji oraz wspólnego systemu łączności i informacji w sytuacjach krytycznych, którymi zarządzałaby Komisja oraz z operacyjnych punktów kontaktowych w państwach członkowskich. System ten powinien zapewniać także możliwość gromadzenia zweryfikowanych informacji dotyczących katastrof,

przekazywania tych informacji państwom członkowskim i dzielenia się doświadczeniami uzyskanymi podczas interwencji. ⇦

⇩ nowy

(11) Operacyjne punkty kontaktowe w państwach członkowskich powinny mieć możliwość dostarczania informacji o dostępności pomocy w zakresie ochrony ludności, o jaką zwracają się państwa dotknięte klęską, w tym również informacji na temat dostępnych zasobów i możliwości wojskowych.

(12) W celu wspierania rozwoju zdolności szybkiego reagowania na szczeblu Wspólnoty, istnieje potrzeba zwiększenia dostępności odpowiednich środków transportu. Wspólnota powinna wspierać i uzupełniać starania państw członkowskich ułatwiając wspólne korzystanie z zasobów transportowych państw członkowskich i, w razie potrzeby, pozyskując dodatkowe środki transportu.

(13) Potrzeby logistyczne zespołów interwencyjnych państw członkowskich działających na miejscu katastrofy można zaspokoić w bardziej skuteczny i oszczędny sposób, jeżeli mobilizacja modułów wsparcia odbywa się na poziomie wspólnotowym. Wspólnota powinna zagwarantować możliwość szybkiego rozlokowania tego rodzaju modułów w celu zwiększenia skuteczności interwencji wspierających ochronę ludności w ramach mechanizmu.

(14) Możliwość pozyskania dodatkowej pomocy na szczeblu Wspólnoty, w celu uzupełnienia pomocy w zakresie ochrony ludności udzielanej przez państwa członkowskie, jest potrzebna jako siatka bezpieczeństwa w przypadku gdyby kilka państw członkowskich stanęło w obliczu podobnych sytuacji kryzysowych.

🡻 2001/792 motyw 10 (dostosowany)

~~(10) Regiony odizolowane i peryferyjne, a także inne obszary Wspólnoty często mają szczególny charakter i potrzeby ze względu na ich położenie geograficzne, ukształtowanie terenu, a także sytuację społeczną i gospodarczą. Czynniki te mają ujemny skutek, powstrzymujący rozwinięcie środków interweneyjnych i wsparcia, sprawiając trudności przy dostarczaniu pomocy i środków wsparcia, a także tworząc szczególną konieczność pomocy w przypadku wystąpienia poważnej sytuacji krytycznej. Taki mechanizm wspólnotowy pozwoliłby również na sprawniejszą reakcję w takich sytuacjach.~~

🡻 2001/792 motywy 11 oraz 13 (dostosowany)
⇨ nowy

(15) Mając na względzie interwencje wspierające ochronę ludności poza Wspólnotą, ⌦ opisywany ⌫ mechanizm ~~mógłby~~ ⌦ powinien ⌫ ~~posłużyć jako narzędzie ułatwiające~~ ⌦ ułatwiać ⌫ i ~~wspomagające~~ ⌦ wspierać ⌫ działania podjęte ~~w granicach odpowiadających ich kompetencjom~~ przez Wspólnotę i państwa członkowskie. Interwencje wspierające ⌦ poza terytorium Wspólnoty można ⌫ ~~mogłyby~~ prowadzić samodzielnie, albo poprzez udział w operacji przeprowadzanej przez organizację międzynarodową. Dlatego też Wspólnota powinna rozwijać stosunki z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi ~~działającymi globalnie i regionalnie~~. ⇨Organizacja Narodów Zjednoczonych, o ile jest obecna na miejscu

katastrofy, odgrywa rolę ogólnego koordynatora operacji mających na celu niesienie pomocy w sytuacjach wyjątkowych, prowadzonych w krajach trzecich. Pomoc w zakresie ochrony ludności udzielana w ramach opisywanego mechanizmu powinna być koordynowana z ONZ oraz innymi odpowiednimi podmiotami międzynarodowymi, w celu maksymalnego wykorzystania dostępnych zasobów oraz uniknięcia wszelkiego zbędnego powielania działań. Udoskonalenie koordynacji działań wspierających ochronę ludności prowadzonych w ramach mechanizmu stanowi warunek niezbędny do wspierania ogólnych wysiłków na rzecz koordynacji oraz zapewnienia wszechstronnego udziału Europy w światowych wysiłkach humanitarnych. W obliczu poważnych katastrof, kiedy pomoc udzielana jest zarówno w ramach mechanizmu, jak i na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącego pomocy humanitarnej[20], Komisja powinna zapewnić skuteczność, spójność i komplementarność reakcji Wspólnoty jako całości. ⇦

↓ 2001/792 motyw 12 (dostosowany)
⇨ nowy

(16) ~~Such a~~ ⌦ Taki ⌫ mechanizm wspólnotowy mógłby także ~~na określonych warunkach,~~ być narzędziem ułatwiającym i wspierającym zarządzanie kryzysami ⌦ zgodnie ze wspólną deklaracją Rady i Komisji z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wykorzystywania wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności w zarządzaniu kryzysami ⌫, o którym mowa w tytule V traktatu o Unii Europejskiej, ⇨ jak również ułatwiającym i wspierającym współpracę konsularną podczas sytuacji nadzwyczajnych w państwach trzecich ⇦ .

↓ 2001/792 motyw 14 (dostosowany)
⇨ nowy

~~(14)~~ Uczestnictwo ~~w takim mechanizmie jest otwarte dla~~ krajów kandydujących ⇨ oraz współpraca z innymi państwami trzecimi ⇦ ⌦ powinny być możliwe ⌫, ⇨ ponieważ zwiększyłoby to wydajność i skuteczność mechanizmu ⇦.

↓ 2001/792 motyw 15 (dostosowany)

~~(15) Konieczne jest poprawienie przejrzystości, a także ujednolicenie i wzmocnienie różnych obecnych działań ochrony ludności, przy stałym dążeniu do osiągnięcia celów Traktatu.~~

↓ 2001/792 motyw 16

(17) Środki niezbędne do zrealizowania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji[21].

---

[20] Dz.U. L 163 z 2.7. 1996, str. 1; rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1.

[21] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

↓ 2001/792 motyw 17

~~(17) Korzystanie z tego samego Komitetu dla obecnego mechanizmu, w odniesieniu do obecnego programu wspólnotowych działań w zakresie ochrony ludności, powinno zapewnić zgodność i komplementarność wykonywania mechanizmu.~~

⇩ nowy

(18) Cele mechanizmu, w tym korzyści wynikające z jego działania pod względem ograniczania strat w ludziach oraz szkód, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu zrealizowane przez państwa członkowskie i w związku z tym, ze względu na skalę lub skutki proponowanego działania, można je pełniej zrealizować na szczeblu Wspólnoty. Jeżeli poważna katastrofa paraliżuje zdolność do reagowania dotkniętego nią państwa członkowskiego, państwo to powinno mieć możliwość zwrócenia się do wspólnotowego mechanizmu o uzupełnienie zasobów ochrony ludności tego państwa. Wspólnota może zatem podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości zapisaną w art. 5 traktatu WE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności ustanowioną w tymże artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

↓ 2001/792 motyw 18

(19) Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej nie zawierają innych uprawnień do przyjęcia niniejszej decyzji niż te zawarte odpowiednio w art. 308 i 203,

↓ 2001/792

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

↓ 2001/792 (dostosowany)
⇨ nowy

⌦Rozdział I

Przedmiot i zakres ⌫

Artykuł 1

~~1.~~ Niniejszym ustanawia się mechanizm wspólnotowy (zwany dalej „mechanizmem”) w celu wzmocnienia współpracy między Wspólnotą i państwami członkowskimi w zakresie interwencji wspierających ochronę ludności w przypadku wystąpienia poważnej katastrofy lub jej bezpośredniej groźby~~, która może wymagać natychmiastowego działania~~.

~~2.~~ ⌦ Ochrona, jaką ma zapewnić ⌫ mechanizm ~~ma na celu pomoc w zapewnieniu lepszej ochrony,~~ ⌦ obejmuje ⌫ przede wszystkim ludzi, ale także środowisko i mienie, włączając dziedzictwo kulturowe, w przypadku ~~poważnej sytuacji krytycznej, np.~~ katastrofy naturalnej, ⇨katastrofy spowodowanej przez człowieka, ataków terrorystycznych oraz ⇦ katastrofy technologicznej, radiologicznej lub środowiskowej, ⇨ w tym przypadkowego zanieczyszczenia mórz (zwanych dalej „poważnymi katastrofami”) ⇦ występującej wewnątrz albo poza Wspólnotą, ⌦ z uwzględnieniem szczególnych potrzeb odizolowanych,

najbardziej oddalonych regionów lub wysp na terenie Wspólnoty. ⌫ ~~włączając zanieczyszczenie mórz, tak jak jest to przewidziane w decyzji 2850/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiającej wspólnotowe ramy współpracy w dziedzinie przypadkowych lub umyślnych zanieczyszczeń mórz~~[22].

Mechanizm nie ⌦ może mieć ⌫ ~~ma~~ wpływu na zobowiązania zawarte w istniejących odpowiednich przepisach prawnych Wspólnoty Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej lub w obowiązujących umowach międzynarodowych.

~~Ogólnym celem mechanizmu jest zapewnienie, na wniosek, wsparcia w przypadku takiej sytuacji krytycznej, a także ułatwienie lepszej koordynacji interwencji wspierających ze strony Państw Członkowskich i Wspólnoty, biorąc pod uwagę szczególne potrzeby odizolowanych, najbardziej oddalonych i innych regionów lub wysp Wspólnoty.~~

⌦ *Artykuł 2* ⌫

~~3.~~ Mechanizm składa się ~~ze zbioru~~ ⌦ przynajmniej z następujących ⌫ elementów i działań, włączając:

↓ 2001/792 ⇨ nowy

(1) wyznaczenie zespołów interwencyjnych i innego wsparcia interwencyjnego dostępnego w państwach członkowskich w razie interwencji wspierających w przypadku wystąpienia sytuacji krytycznej, ⇨ w tym zasobów i zdolności wojskowych udostępnionych do celów wspierania ochrony ludności ⇦ ;

↓ 2001/792 (dostosowany)

(2) stworzenie i wykonanie programu szkoleniowego dla zespołów interwencyjnych i innego rodzaju wsparcia interwencyjnego, a także dla ekspertów ⌦ dla zespołów odpowiedzialnych za ocenę lub koordynację ⌫ ~~oceniających i/lub zespołów koordynacyjnych~~;

↓ 2001/792 (dostosowany)

(3) warsztaty, seminaria i projekty pilotażowe na temat zasadniczych aspektów interwencji~~;~~,

↓ 2001/792 (dostosowany)

(4) utworzenie i~~, jeśli to konieczne,~~ wysłanie zespołów ⌦ odpowiedzialnych za ⌫ ocenę lub koordynację;

(5) ustanowienie i zarządzanie ośrodkiem monitorowania i informacji ⌦ (MIC) ⌫, ⌦ dostępnym i zdolnym do natychmiastowej reakcji 24 godziny na dobę, a także służącym państwom członkowskim i Komisji do celów właściwego wykonywania mechanizmu; ⌫

(6) utworzenie i zarządzanie wspólnym systemem łączności i informacji w sytuacjach krytycznych ⌦ (CECIS) w celu umożliwienia komunikacji pomiędzy MIC a

[22] ~~Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 1.~~

operacyjnymi punktami kontaktowymi w państwach członkowskich oraz dzielenia się przez nie informacjami; ⌫

⇩ nowy

(7) stworzenie systemów wczesnego ostrzegania, z uwzględnieniem istniejących źródeł informacji, w celu umożliwienia państwom członkowskim i MIC szybkiego reagowania;

(8) przyjęcie na poziomie Wspólnoty ustaleń dotyczących transportu, logistyki oraz innego rodzaju działań wspierających;

🡻 2001/792 (dostosowany) (adapted) (dostosowany)

(9) inne działania ⌦ wspomagające i uzupełniające ⌫ , ~~takie jak działania ułatwiające transport środków dla interwencji wspierającej~~ ⌦ niezbędne w ramach mechanizmu ⌫.

~~*Artykuł 2*~~

~~1. W przypadku poważnej sytuacji krytycznej we Wspólnocie albo jej bezpośredniej groźby, która stwarza lub mogłaby pociągnąć za sobą skutki transgraniczne lub która mogłaby spowodować wezwanie o pomoc ze strony jednego lub więcej Państw Członkowskich, Państwo Członkowskie, w którym sytuacja krytyczna zaistniała, niezwłocznie powiadamia:~~

~~a) te Państwa Członkowskie, na które miałaby wpływ sytuacja krytyczna, chyba że obowiązek powiadomienia został wyrażony przez odpowiednie przepisy prawne Wspólnoty Europejskiej albo Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej lub istniejące umowy międzynarodowe, oraz~~

~~b) Komisję, jeśli jest spodziewany ewentualny wniosek o pomoc za pośrednictwem ośrodka monitoringu i informacji, ze względu na to, że Komisja może poinformować inne Państwa Członkowskie i włączyć do działania swoje właściwe służby.~~

~~2. 2. Takie powiadomienie przekazuje się odpowiednio za pomocą systemu łączności i informacji.~~

⌦Rozdział II

Gotowość ⌫

Artykuł 3

~~W celu zapewnienia zdolności skutecznego działania interwencyjnego w przypadku poważnej sytuacji krytycznej Państwa Członkowskie:~~

~~a)~~1. ~~w obrębie właściwych służb, w szczególności służb ochrony ludności i innych służb ratunkowych,~~ Państwa członkowskie wyznaczają z wyprzedzeniem zespoły

interwencyjne ⌦ w obrębie właściwych służb, w szczególności służb ochrony ludności lub innych służb ratunkowych, ⌫ które mogłyby być udostępnione do celów ~~takiej~~ interwencji albo mogłyby być powołane ~~do interwencji~~ na każde wezwanie ⌦ i ⌫ ~~w celu ich~~ wysłane, zwykle w ciągu 12 godzin następujących od wniosku o pomoc~~,~~. ~~uwzględniając,~~ ⌦ Uwzględniają one fakt, ⌫ że skład grupy powinien odpowiadać rodzajowi sytuacji krytycznej, w szczególności potrzebom takiej sytuacji;

~~b)~~2. ⌦Państwa członkowskie wybierają ⌫ ekspertów, którzy mogą być wezwani do działania na miejscu sytuacji krytycznej w zespole ⌦ odpowiedzialnym za ⌫ ocenę lub koordynację.

⇩ nowy

3. Państwa członkowskie podejmują działania na rzecz tworzenia modułów interwencyjnych wspierających ochronę ludności, na które składają się zasoby jednego lub większej liczby państw członkowskich i które w bardzo krótkim terminie mogą zostać oddelegowane do prowadzenia działań wspomagających lub zaspokajania potrzeb priorytetowych.

🡻 2001/792 (dostosowany)
⇨ nowy

⌦ 4. Państwa członkowskie biorą pod uwagę możliwość dostarczania, według potrzeb, innego wsparcia interwencyjnego, które mogą zapewnić odpowiednie służby, takie jak wykwalifikowany personel i sprzęt do pomocy w określonej sytuacji krytycznej, a także zwrócenie się o środki, które mogą być przekazane przez organizacje pozarządowe i inne odpowiednie podmioty. ⌫

~~c)~~5. ⌦Państwa członkowskie ⌫ dostarczają odpowiednich informacji ogólnych o tych zespołach, ~~i~~ ekspertach, ⇨ modułach interwencyjnych i innym wsparciu interwencyjnym, o którym mowa w ust. 1 do 4 ⇦, a także o środkach medycznych, ⌦ o których mowa ⌫ ~~ustanowionych~~ w art. 4 lit. e), w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji, oraz w razie konieczności niezwłocznie uaktualniają te informacje .

~~d) biorą pod uwagę możliwość dostarczania według potrzeb innego wsparcia interwencyjnego, które mogą zapewnić odpowiednie służby, takie jak wykwalifikowany personel i sprzęt do pomocy w określonej sytuacji krytycznej, a także zwrócenie się o środki, które mogą być przekazane przez organizacje pozarządowe i inne odpowiednie podmioty;~~

⇩ nowy

6. Państwa członkowskie podejmują działania w celu zapewnienia szybkiego transportu pomocy w zakresie ochrony ludności.

🡻 2001/792 (dostosowany)

~~(e)~~7. ⌦Państwa członkowskie ⌫ ~~do celów stosowania niniejszej decyzji wyznaczają właściwe organy,~~ określają ⌦ operacyjne ⌫ punkty kontaktowe i odpowiednio informują o tym Komisję.

Artykuł 4

1. ~~Mając na względzie osiągnięcie celów i wykonywanie działań określonych w art. 1,~~ Komisja ⌦ wypełnia następujące zadania ⌫ :

a) ~~ustanawia ośrodek monitoringu i informacji dostępny 24 godziny na dobę i mogący reagować niezwłocznie, a także służący Państwom Członkowskim i Komisji do celów właściwego wykonywania mechanizmu oraz zarządza takim ośrodkiem~~ ⌦ ustanawia i zarządza MIC ⌫ ;

b) ~~ustanawia niezawodny wspólny system łączności i informacji dla sytuacji krytycznych w celu komunikowania się i przekazywania informacji między ośrodkiem monitoringu i informacji a punktami kontaktowymi wyznaczonymi do tego celu przez Państwa Członkowskie oraz zarządza takim systemem~~ ⌦ ustanawia i zarządza CECIS ⌫ ;

⇩ nowy

(c) uczestniczy w tworzeniu doskonaleniu wczesnego ostrzegania na rzecz państw członkowskich oraz MIC;

🡻 2001/792 (dostosowany)
⇨ nowy

~~(c)~~(d) ⌦ zapewnia ⌫ możliwość mobilizacji i wysłania, tak szybko jak to jest możliwe, małych zespołów ekspertów odpowiedzialnych za:

(i) ocenę ~~sytuacji w celu wykorzystania jej przez Państwa Członkowskie, ośrodek monitoringu i informacji oraz państwo wnioskujące o udzielenie pomocy,~~ ⌦ potrzeb państwa zwracającego się o pomoc w zakresie ochrony ludności w świetle pomocy, jaka jest dostępna ze strony państw członkowskich oraz mechanizmu; ⌫

(ii) w razie potrzeby ułatwienie koordynacji działań wspierających ⌦ ochronę ludności ⌫ na miejscu i, jeśli to konieczne i właściwe, łączności z właściwymi władzami państwa wnioskującego o udzielenie pomocy;

~~d) tworzy program szkoleniowy, mając na względzie poprawę koordynacji ochrony ludności poprzez zapewnianie spójności i komplementarności wzajemnej zespołów interwencyjnych ustanowionych w art. 3 lit. a) lub innego wsparcia interwencyjnego, ustanowionego w art. 3 lit. b), a także poprzez podwyższanie kompetencji ekspertów w zakresie oceniania. Program powinien zawierać połączone kursy i ćwiczenia, a także system wymiany, za pomocą którego poszczególne osoby mogłyby być kierowane do zespołów w innych Państwach Członkowskich;~~

e) ~~zbiera~~ ⌦ gromadzi i kompiluje ⌫ informacje na temat możliwości produkcyjnych państw członkowskich dotyczących surowic i szczepionek lub innych niezbędnych środków medycznych, a także na temat zapasów ⌦ tych środków ⌫, które mogłyby być dostępne do celów interwencji ~~w przypadku poważnej sytuacji krytycznej, i gromadzi te informacje w systemie informacyjnym~~;

f) ⌦tworzy ⌫program do celów oceny doświadczeń zebranych z przeprowadzonych interwencji w ramach mechanizmu i przekazuje te doświadczenia poprzez system informacyjny;

g) ~~stymuluje i wspiera~~ ⌦ stymuluje i wspiera ⌫ wprowadzanie i wykorzystanie ⌦ nowych technologii ⌫ do celów mechanizmu~~, nowych technologii, włączając w to systemy powiadamiania i alarmu, wymiany informacji, używania technologii satelitarnej i wsparcia w podejmowaniu decyzji przy zarządzaniu sytuacją krytyczną.;~~

h) ~~podejmuje~~ ⌦ podejmuje ⌫ działania w celu ułatwienia transportu środków dla interwencji wspierającej i ~~innych działań wspierających.~~ ⇨ buduje zdolności do pozyskiwania dodatkowych środków transportu niezbędnych do zapewnienia szybkiej reakcji na poważne katastrofy; ⇦

⇩ nowy

(i) tworzy zdolności do dostarczania podstawowego wsparcia logistycznego dla ekspertów oraz ułatwia pozyskiwanie modułów logistycznych i innych do celów wspomagania zespołów państw członkowskich, które uczestniczą w interwencjach wspierających ochronę ludności;

(j) podejmuje wszelkie działania wspomagające lub uzupełniające, jakie są konieczne w ramach mechanizmu.

🡻 2001/792 (dostosowany)

⌦ 2. Komisja tworzy program szkoleniowy w celu wzmocnienia koordynacji interwencji wspierających ochronę ludności, poprzez zapewnianie spójności i wzajemnej komplementarności zespołów interwencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 1, modułów interwencyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 3 lub, odpowiednio, innego wsparcia interwencyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 4, oraz poprzez podwyższanie kompetencji ekspertów, o którym mowa w art. 3 ust. 2. Program zawiera połączone kursy i ćwiczenia, a także system wymiany, za pomocą którego poszczególne osoby mogłyby być oddelegowywane do zespołów w innych państwach członkowskich. ⌫

⌦Rozdział III

Reagowanie ⌫

⌦ Artykuł 5 ⌫

⌦ 1. W przypadku poważnej katastrofy we Wspólnocie albo jej bezpośredniej groźby, która powoduje lub może powodować skutki transgraniczne, państwo członkowskie, w którym zaistniała katastrofa niezwłocznie powiadamia Komisję oraz te państwa członkowskie, na które dana katastrofa mogłaby mieć wpływ. ⌫

⌦Akapit pierwszy nie ma zastosowania wówczas, gdy obowiązek powiadomienia został już dopełniony zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi Wspólnoty

Europejskiej albo Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub istniejące umowy międzynarodowe. ⌫

⌦ 2. W przypadku poważnej katastrofy we Wspólnocie albo jej bezpośredniej groźby, która mogłaby spowodować wezwanie o pomoc ze strony jednego lub większej liczby państw członkowskich, państwo członkowskie, w którym zaistniała katastrofa niezwłocznie powiadamia Komisję, jeśli jest spodziewany ewentualny wniosek o pomoc za pośrednictwem MIC, tak aby Komisja mogła poinformować inne państwa członkowskie i włączyć do działania swoje właściwe służby. ⌫

⌦ 3. Takie powiadomienie przekazuje się odpowiednio za pomocą systemu łączności i informacji CECIS. ⌫

Artykuł ~~5~~6

~~1.~~ W przypadku gdy wewnątrz Wspólnoty nastąpi ⌦ poważna katastrofa ⌫ ~~sytuacja krytyczna~~ państwo członkowskie może zwrócić się o pomoc ⌦ za pośrednictwem MIC lub bezpośrednio u pozostałych państw członkowskich ⌫~~, z tym że~~ Prośba ⌦ o pomoc ⌫ powinna być jak najbardziej konkretna.

⌦ *Artykuł 7* ⌫

~~a) od innych Państw Członkowskich za pośrednictwem ośrodka monitoringu i informacji;~~ W ~~takim~~ przypadku otrzymania wniosku o pomoc za pośrednictwem ⌦ MIC ⌫, Komisja po otrzymaniu takiego wniosku odpowiednio i niezwłocznie:

(1) przekazuje wniosek do ⌦ operacyjnych ⌫ punktów kontaktowych ~~innych Państw Członkowskich~~,⌦ w innych państwach członkowskich, ⌫

(2) ułatwia mobilizację zespołów, ekspertów ⌦ , modułów ⌫ i innego wsparcia interwencyjnego,

↓ 2001/792

(3) zbiera zweryfikowane informacje na temat katastrofy i rozsyła je do państw członkowskich. ~~, or~~

↓ 2001/792 (dostosowany) ⇨ nowy

~~(b) bezpośrednio od innych Państw Członkowskich.~~

⌦ *Artykuł 8* ⌫

~~2~~1. Każde państwo członkowskie, do którego skierowane jest wezwanie o pomoc niezwłocznie określa, czy jest w stanie udzielić takiej pomocy i informuje o tym państwo członkowskie zwracające się z prośbą o pomoc albo przez ⌦ MIC ⌫ ~~ośrodek monitoringu i informacji~~, albo bezpośrednio, ~~a następnie, w zależności od okoliczności, także ośrodek,~~ określając zakres i zasady udzielenia wsparcia. ⇨Jeżeli państwo członkowskie informuje bezpośrednio państwo członkowskie zwracające się o pomoc, odpowiednio powiadamia ono również MIC. ⇦

~~3~~2. Państwo członkowskie zwracające się o pomoc jest odpowiedzialne za kierowanie interwencją wspierającą. Władze państwa członkowskiego zwracającego się o pomoc ustalają wytyczne, a w razie potrzeby wytyczają granice zadań powierzonych zespołom interwencyjnym. ~~bez precyzowania sposobu ich wykonania, co zostaje powierzone~~ ⌦ Za szczegóły dotyczące realizacji tych zadań odpowiada ⌫ osoba wyznaczona przez państwo członkowskie udzielające wsparcia.

~~4~~3. ⌦ Jeżeli ⌫ państwo członkowskie zwracające się o pomoc ~~może~~ zwraca się do zespołów ⌦ interwencyjnych ⌫ o to, by kierowały one interwencją w jego imieniu, ~~W tym wypadku~~ zespoły wysłane przez państwa członkowskie i Wspólnotę starają się koordynować prowadzone przez siebie interwencje.

~~5~~4. ⌦ Jeżeli zespoły odpowiedzialne za ⌫ ocenę lub koordynację ~~powinien~~ ⌦ są wysyłane na miejsce, ułatwiają ⌫ one koordynację między zespołami interwencyjnymi i ~~, o ile jest to konieczne i odpowiednie,~~ nawiązują kontakt z właściwymi władzami państwa członkowskiego zwracającego się z prośbą o pomoc.

Artykuł 9~~6~~

1. ~~Przepisy~~ ⌦ W przypadku gdy poważna katastrofa ma miejsce poza terytorium Wspólnoty ⌫, art. ~~5~~ ⌦ 6, 7 oraz 8 ⌫ mogą także, na wniosek, być ⌦ stosowane ⌫ ⌦ w odniesieniu ⌫ do ⌦ interwencji wspierających ochronę ludności ⌫ przeprowadzanych poza Wspólnotą.

🡻 2001/792

Interwencje takie mogą być przeprowadzane albo jako autonomiczne interwencje wspierające, albo jako wkład w interwencje, którymi kierują organizacje międzynarodowe.

~~Koordynacja interwencji wspierających ochronę ludności przeprowadzanych w ramach niniejszego mechanizmu poza Wspólnotą jest zapewniona przez Państwo Członkowskie sprawujące prezydencję Rady Unii Europejskiej.~~

⇩ nowy

W obliczu poważnych katastrof, kiedy pomoc udzielana jest zarówno w ramach mechanizmu, jak i na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącego pomocy humanitarnej, Komisja zapewnia skuteczność, spójność i komplementarność reakcji Wspólnoty jako całości.

2. Państwo członkowskie sprawujące prezydencję Rady Unii Europejskiej (dalej zwane Prezydencją), w szczególności w pierwszej fazie poważnej katastrofy, nawiązuje kontakt z dotkniętym katastrofą państwem trzecim w celu zapewnienia odpowiedniej politycznej koordynacji interwencji wspierających ochronę ludności.

W razie potrzeby Prezydencja może się zwrócić do innego państwa członkowskiego o przyjęcie na siebie pełnej lub częściowej odpowiedzialności za tego rodzaju koordynację polityczną, lub zwrócić się o pomoc do Komisji.

3. Jeżeli pomoc w zakresie ochrony ludności, o której mowa w ust. 1 udzielana jest w odpowiedzi na prośbę zgłoszoną za pośrednictwem MIC, Komisja w porozumieniu z Prezydencją zapewnia koordynację operacyjną interwencji na poziomie centrali.

Komisja w porozumieniu z Prezydencją może wyznaczyć zespół koordynujący, aby zapewnić koordynację operacyjną w terenie w odniesieniu do pomocy UE w zakresie ochrony ludności.

Koordynacja operacyjna obejmuje koordynację we współpracy z państwem dotkniętym katastrofą oraz z Organizacją Narodów Zjednoczonych, o ile jest ona obecna na miejscu.

4. Wszystkie państwa członkowskie udzielające pomocy w zakresie ochrony ludności, o której mowa w ust. 1, w odpowiedzi na wniosek rozpowszechniony za pośrednictwem MIC nawiązują kontakt z MIC w celu umożliwienia koordynacji, o której mowa w ust. 3 oraz zapewnienia wszechstronnego wkładu Wspólnoty na rzecz wspólnych wysiłków w obliczu katastrofy.

Artykuł 10

Komisja może w następujący sposób wspierać i uzupełniać pomoc w zakresie ochrony ludności udzielaną przez państwa członkowskie:

(1) ułatwiając wspólne korzystanie ze środków transportu przez państwa członkowskie;

(2) mobilizując dodatkowe środki transportu, które są niezbędne do zapewnienia szybkiej reakcji i które w normalnych warunkach nie pozostają do dyspozycji w ramach mechanizmu;

(3) pozyskując dodatkową pomoc, która w normalnych warunkach nie pozostaje do dyspozycji w ramach mechanizmu, a która jest niezbędna do zapewnienia skuteczności reakcji w zakresie ochrony ludności w ramach mechanizmu;

(4) ułatwiając mobilizację modułów logistycznych i innych, wspomagających na miejscu zespoły interwencyjne z państw członkowskich.

↓ 2001/792 (dostosowany)

⌦ Rozdział IV

Postanowienia końcowe ⌫

Artykuł 11~~7~~

Udział w mechanizmie jest otwarty dla ⌦ państw kandydujących ⌫ :

~~krajów kandydujących z Europy Środkowej i Wschodniej zgodnie z warunkami ustanowionymi w Układach Europejskich, w ich protokołach dodatkowych, a także w decyzjach odpowiednich Rad Stowarzyszenia,~~

~~Cypru, Malty i Turcji na podstawie umów dwustronnych, które mają być zawarte z tymi krajami.~~

⇩ nowy

Inne państwa trzecie mogą uczestniczyć w działaniach prowadzonych w ramach mechanizmu, o ile pozwalają na to umowy.

🡻 2001/792 artykuł 3 (dostosowany)

⌦ Artykuł 12 ⌫

⌦Do celów stosowania niniejszej decyzji państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy i odpowiednio informują o tym Komisję.⌫

🡻 2001/792 (dostosowany)

Artykuł 13~~8~~

~~1. Komisja wykonuje działania związane z mechanizmem zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 9 ust. 2.~~

~~2.~~ ~~także,~~ Zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. ⌦ 14 ust. 2 ⌫ ~~9 ust. 3~~, Komisja ustanawia wspólne ⌦ przepisy wykonawcze ⌫ ~~reguły~~ w szczególności w zakresie następujących spraw:

~~a)~~(1) środki dostępne do interwencji wspierającej ~~ustanowione~~ ⌦ przewidziane ⌫ w art. 3;

~~b)~~(2) ~~ośrodek monitoringu i informacji~~ ⌦ MIC ⌫ ustanowiony w art. 2 ust. 5 ~~4 lit. a)~~;

~~c)~~(3) ~~wspólny system łączności i informacji w sytuacjach krytycznych~~ ⌦ CEPIS ⌫ ustanowiony w art. 2 ust. 6 ~~4 lit. b)~~;

~~d)~~(4) zespoły ⌦ odpowiedzialne za ⌫ ocenę lub koordynację ustanowione w art. 2 ust. 2 ~~4 lit. c)~~, w tym kryteria wyboru ekspertów;

~~e)~~(5) program szkoleniowy ustanowiony w art. 2 ust. 2~~4 lit. d)~~;

~~f)~~(6) informacja w zakresie środków medycznych ustanowiona w art. 4 ust. 1 lit. e)~~art. 4 lit. e)~~;

~~g)~~ (7) interwencje wewnątrz Wspólnoty, ~~na podstawie rezolucji z dnia 8 lipca 1991 r.,~~ ustanowione w art. 6, 7 oraz 8, jak również interwencje poza Wspólnotą ⌦ ustanowione ⌫ ~~ustanowione~~ w art. 9~~6~~.

⇩ nowy

(8) dodatkowe wsparcie na szczeblu wspólnotowym, przewidziane w art. 10.

↓ 2001/792 (dostosowany)

Artykuł 14~~9~~

1. Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy ~~art. 4 ust. 1 decyzji 1999/847/WE.~~ ⌦ art. 13 wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego instrument szybkiego reagowania i gotowości na poważne katastrofy⌫ .

↓ 2001/792

~~2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.~~

~~Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.~~

~~3~~2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

~~4~~3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

↓ 2001/792 (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł 15~~10~~

Komisja dokonuje oceny ~~wykonania~~ ⌦ stosowania ⌫ niniejszej decyzji co trzy lata, począwszy od ⇨ daty jej notyfikacji ⇦ ~~dnia, w którym staje się skuteczna~~, i przekazuje wnioski z tej oceny ~~razem z propozycjami zmian do decyzji~~ Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

⌦Wnioskom tym w razie potrzeby towarzyszą propozycje zmian do niniejszej decyzji.⌫

~~*Artykuł 11*~~

~~Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 stycznia 2002 r.~~

↓

Artykuł 16

Uchyla się decyzję 2001/792/WE, Euratom.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w Załączniku.

↓ 2001/792 (dostosowany)

Artykuł 17~~12~~

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Rady
Przewodniczący

⇧

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 akapit pierwszy
Artykuł 1 ust. 2 pierwsze zdanie	Artykuł 1 akapit drugi
Artykuł 1 ust. 2 drugie zdanie	Artykuł 1 akapit trzeci
Artykuł 1 ust. 2 trzecie zdanie	-
Artykuł 1 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 1 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3 tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 3
Artykuł 1 ust. 3 tiret czwarte	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 1 ust. 3 tiret piąte	Artykuł 2 ust. 5
Artykuł 1 ust. 3 tiret szóste	Artykuł 2 ust. 6
-	Artykuł 2 ust. 7
-	Artykuł 2 ust. 8
Artykuł 1 ust. 3 tiret siódme	Artykuł 2 ust. 9
Artykuł 2	Artykuł 5
Artykuł 3 lit. a)	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 lit. b)	Artykuł 3 ust. 2
-	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 lit. c)	Artykuł 3 ust. 5
Artykuł 3 lit. d)	Artykuł 3 ust. 4
-	Artykuł 3 ust. 6
Artykuł 3 lit. e)	Artykuł 3 ust. 7 i artykuł 12

Artykuł 4 lit. a)	Artykuł 4 ust. 1 lit. a)
Artykuł 4 lit. b)	Artykuł 4 ust. 1 lit. b)
-	Artykuł 4 ust. 1 lit. c)
Artykuł 4 lit. c)	Artykuł 4 ust. 1 lit. d)
Artykuł 4 lit. d)	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 4 lit. e)	Artykuł 4 ust. 1 lit. e)
Artykuł 4 lit. f)	Artykuł 4 ust. 1 lit. f)
Artykuł 4 lit. g)	Artykuł 4 ust. 1 lit. g)
Artykuł 4 lit. h)	Artykuł 4 ust. 1 lit. h)
-	Artykuł 4 ust. 1 lit. i)
-	Artykuł 4 ust. 1 lit. j)
Artykuł 5 ust. 1 formuła wprowadzająca	Artykuł 6
Artykuł 5 ust. 1 lit. a)	Artykuł 7
Artykuł 5 ust. 1 lit. b)	Artykuł 6
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 5 ust. 5	Artykuł 8 ust. 4
Artykuł 6 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 6 akapit drugi	Artykuł 9 ust. 2, artykuł 9 ust. 3 i artykuł 9 ust. 4
-	Artykuł 10
Artykuł 7	Artykuł 11 akapit pierwszy
-	Artykuł 11 akapit drugi
Artykuł 8 ust. 1	-
Artykuł 8 ust. 2 lit. a)	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2 lit. b)	Artykuł 13 ust. 2

Artykuł 8 ust. 2 lit. c)	Artykuł 13 ust. 3
Artykuł 8 ust. 2 lit. d)	Artykuł 13 ust. 4
Artykuł 8 ust. 2 lit. e)	Artykuł 13 ust. 5
Artykuł 8 ust. 2 lit. f)	Artykuł 13 ust. 6
Artykuł 8 ust. 2 lit. g)	Artykuł 13 ust. 7
-	Artykuł 13 ust. 8
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 14 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	-
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 14 ust. 2
Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 14 ust. 3
Artykuł 10	Artykuł 15
-	Artykuł 16
Artykuł 11	-
Artykuł 12	Artykuł 17